

27/5/05

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 26 mei 2004 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 7 april 2005,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als monument:

Het 19de-eeuwse herenhuis met aansluitend het 17de-eeuwse hooghuis van de voormalige "brouwerij 't Damberd", gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Hogebrugstraat 1;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 36E(DEEL).

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een voormalige brouwerswoning met een 19de-eeuws gedeelte en een 17de-eeuws hooghuis, het herenhuis is een klassiek 19de-eeuws dubbelhuis van twee bouwlagen onder zadeldak, de opkamer vormt een uniek gegeven met de kozijnconstructies en de trapgevel.

- Het 17de-eeuwse hooghuis is opgetrokken in een erg verzorgde baksteenbouw met getrapte zijgevel met bekronende uitkragende topzuil, typisch voor de baksteenbouw van de Kasselrij Veurne. Ook het houtwerk (kozijnconstructies) van het hooghuis en de bewaarde interieurelementen zijn erg verzorgd.
- Het 19de-eeuws herenhuis bewaart grotendeels zijn indeling en aankleding, het gezandstraald glas in het bovenlicht van de voordeur met naam "brouwerij 't Damberd" en het brouwerseembleem in de deur verwijzen naar de voormalige functie als brouwerij.
- Het geheel van het 19de-eeuwse herenhuis en het 17de-eeuwse hooghuis vormen samen met de Caesarsboom en de Westpoort een beeldbepalend historisch element bij het binnenkomen van de historische vestingstad Lo.

2° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische, volkskundige en wetenschappelijke waarde:

- als monument:

De Taxus zogenaamd "Caesarsboom" bij de Westpoort, gelegen te Lo-Reninge (Lo), Hogebrugstraat ; bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 40/02H(DEEL).

De historische waarde wordt als volgt omschreven:

- De zogenaamde Caesarsboom is een historische boom (rond de 250 jaar oud) die samen met de Westpoort de overgang tussen de omwalde (en vroeger ommuurde) vestingstad en het buitengebied markeert.
- De Caesarsboom vormt een belangrijk historisch groenelement bij de Westpoort, net buiten de middeleeuwse stadskern van Lo. De huidige boom heeft een leeftijd rond de 250 jaar. Dat een schilderij uit de tweede helft van de 18de eeuw de Westpoort reeds afbeeldt met een taxusboom in volle wasdom, betekent dat de huidige boom reeds een voorganger had en dus teruggaat op een oudere historische traditie.
- De taxusboom aan de Westpoort heeft een leeftijd van rond de 250 jaar en is op deze manier één van oudste Venijnbomen van Vlaanderen.

De volkskundige waarde wordt als volgt omschreven:

- De Taxus- of Venijnboom bij de Westpoort wordt de "Caesarsboom" genoemd en veruiterlijkt hiermee de legende dat Caesar tijdens zijn doortocht naar Brittannië zijn paard aan deze boom vastbond en zich onder de boom te slapen legde. Deze legende vindt haar oorsprong in de vermelding in 1612 bij de geschiedschrijver Gramaye dat Caesar te Lo passeerde. Deze historische boom vormt dan ook samen met de Westpoort één van de symbolen voor de historische vestingstad Lo.
- Als zijnde een boom die - ondanks of dankzij het legendarische karakter van de verhalen over Caesar - toch symbool staat voor het Romeinse verleden van Lo.

De wetenschappelijke, in casu dendrologische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde één van oudste en grootste Taxus- of Venijnbomen in Vlaanderen (*Taxus baccata*), in 1989 met een omtrek van 2,80 m en een kroonbreedte van ca. 7 m., de boom zou op vandaag rond de 250 jaar oud zijn. Hiermee is het één van de oudste gekende taxussen van Vlaanderen.

3° Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke en historische waarde:

- als monument:

De winkelpui van het pand, gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Hogebrugstraat 16;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 24W2 (DEEL).

De artistieke waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een erg verzorgde houten winkelpui met tweeledige indeling, typisch voor het eerste kwart van de 20ste eeuw. De pui wordt geleed door de pilasters die uitgewerkt zijn met spiegels en knopmotieven. Deze zijn doorgetrokken in de plint en het hoofdstel en zijn bekroond door florale topstukken.

De historische waarde wordt als volgt omschreven:

- Deze winkelpui van een pasteibakkerij die ca. 1905 gebouwd werd, getuigt van de uitbreiding van de bebouwing) en de commerciële ontwikkelingen die de Hogebrugstraat vanaf het laatste kwart van de 19de eeuw/ het begin van de 20ste eeuw kende.

4° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het boerenhuis van de hoeve en de straatmuur met hekwerk, gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Hogebrugstraat 32;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 527V (DEEL).

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een boerenhuis met een 18de-eeuwse, mogelijk zelfs 17de-eeuwse kern cf. het opkamergedeelte onder een hogere dakoverstek en de steile zadeldaken, de hoeve is als site alsdusdanig reeds aangeduid op de Ferrariskaart (1770-1778).

- Als zijnde een boerenhuis met een merkwaardige polychrome natuursteenimitatie, typisch voor de 19de eeuw. Dit parement is erg verzorgd en accentueert de muuropeningen en de hoeken.

- Als zijnde een boerenhuis met gaaf bewaarde samengestelde balkenlagen met uitgewerkte moerbalken en een bewaarde kapconstructie.

- Het boerenhuis wordt voorafgegaan door een voortuin en is dieperingelegen tegenover de straat. Deze voortuin en de afsluiting ervan met een laag bakstenen muurtje met verzorgd ijzeren hekwerk markeert de ligging van de hoeve in een verstedelijkte omgeving.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een hoeve die minimaal sinds de 18de eeuw gelegen is in een verstedelijkte omgeving. De noordzijde van de Hogebrugstraat vertoont minimaal sinds de 18de eeuw (cf. Ferrariskaart) een aaneengesloten bebouwing en vormt aldus een soort stadsstraat aansluitend bij de historische vestingstad.

5° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

De stadspomp op het Vateplein, gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Markt ;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) ZONDER NUMMER.

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een materiële getuige van een gemeenschappelijke watervoorziening op het Vateplein, op deze manier vormde dit plein een collectief gegeven binnen de historische stad, cf. ook de vroegere functie van het Vateplein als bleekweide en mogelijk ook een oorspronkelijke functie van de Vatevijver als veedrinkplaats.
- Als zijnde een typische monumentale stadspomp: de verzorgde ijzeren armpomp is geïntegreerd in een monumentale arduinen zuil op dito vierkante sokkel.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een beeldbepalend relict van een verdwenen stadsleven en van een gemeenschappelijke watervoorziening om en bij het Vateplein en binnen de historische stad.

6° Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het oorlogsgedenkteken, gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Markt ;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) ZONDER NUMMER.

De artistieke waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een oorlogsmonument ontworpen door beeldhouwer A. Van Parys (Deinze) die onder meer bekend stond voor zijn graf- en oorlogsmonumenten.
- Het monolitische arduinen beeld van een vrouw met hoofddeksel die met afgewend hoofd in de verte staart en met haar massieve hand een bos korenhalmen tegen het blok aandrukt, is representatief voor de gestileerde stijl van Antoon Van Parys die in 1928 als expressionisme werd omschreven.
- Het beeldhouwwerk vormt als het ware een veruitwendiging van de versregels "hier liggen hun lijken als zaden in 't zand. Hoop op den oogst, o Vlaanderland" (Cyriel Verschaeve) die in het massieve blok gebeiteld is.
- Het beeldhouwwerk van Antoon van Parys draagt een hoge symbolische uitdrukingskracht in zich: de vrouw staart in de verte, naar het verleden. Ze kijkt richting IJzer en blikkt als het ware terug naar de gruwelijke loopgravenoorlog die zich daar afspeelde. Tegelijk drukt ze korenhalmen tegen het blok, symbool voor de toekomst. De vrouw wordt hier als symbool gebruikt voor het vaderland, in casu Vlaanderen.

De historische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een oorlogsgedenkteken van 1923 naar ontwerp van beeldhouwer Antoon Van Parys (Deinze) die zelf bij de onthulling aanwezig was. De kunstenaar wou de "Herwording van het Vlaamse Volk, uit het graf der gesneuvelden" in zijn kunstwerk leggen, een gedachte die ook spreekt uit de versregel van Cyriel Verschaeve.

- Als zijnde een oorlogsgedenkteken dat medegefinancierd werd door het V.O.S. (Verbond der Vlaamse Oudstrijders), een uitloper van de Frontbeweging. De afbeelding van een in de verte starende vrouw die korenhalmen aandrukt en de versregel van Cyriel Verschaeve zijn dan ook karakteristiek voor de oprichters en hun houding tegenover de oorlog.
- Als zijnde een oorlogsmonument dat onder meer via de versregels "hier liggen hun lijken als zaden in 't zand. Hoop op den oogst, o Vlaanderen" verwijst naar de manier waarop Cyriel Verschaeve, en bij uitbreiding het V.O.S. en de Frontbeweging ca. 1923 omgingen met het gegeven van de Eerste Wereldoorlog en de Vlamingen die daarin gesneuveld zijn.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een gedenkteken dat getuigt van de oorlogsgruwel van de Eerste Wereldoorlog, het monument gedenkt de oorlogsdoden van de Eerste Wereldoorlog afkomstig uit Lo en heeft alsdusdanig een belangrijke betekenis voor de plaatselijke leefgemeenschap.

7° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als monument:

De pastorie of het voormalige abtsgebouw en de muur van de voortuin, gelegen te

Lo-Reninge (Lo-Reninge), Noordstraat 1;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 119F(DEEL).

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- De pastorie getuigt samen met de reeds beschermde Sint-Pieterskerk en de duiventoren van de geschiedenis en de architectuur van de voormalige Sint-Pietersabdij te Lo, de pastorie gaat terug op de in 1782 gebouwde prelatuur die tot het einde van de 18de eeuw of het begin van de 19de eeuw deel uitmaakte van een aaneengesloten abdijcomplex.
- Als zijnde een goed voorbeeld van een historiserend herstel in de wederopbouwperiode van een in kern 18de-eeuwse pastorie die tijdens de Eerste Wereldoorlog zwaar beschadigd werd, de pastorie is één van de weinige gebouwen in Lo die hersteld werd door de Doornikse architect Henry Lacoste (1885-1968), deze stond ook in voor de slechts deels uitgevoerde aanlegplannen van Lo.
- De pastorie is opgetrokken in een verzorgde baksteenbouw, het 18de-eeuwse metselwerk van de achtergevel is erg gaaf cf. de geprofileerde waterlijst en de geriemde omlijsting van de muuropeningen, het metselwerk van de in de jaren 1920 herstelde traveeën is eveneens verzorgd doch minder uitgewerkt.
- Als zijnde een imposant vrijstaand volume gemarkeerd door de getoogde muuropeningen, ingevuld met verzorgd witgeschilderd houtwerk met kruisindeling en deels kleine roedeverdeling, de beluikte kruiskozijsen zijn typisch voor het verzorgde schrijnwerk in Veurne-Ambacht.
- Als zijnde een pastorie met bewaarde interieurindeling en -aankleding, de aankleding van het gebouw is typisch voor de wederopbouwperiode cf. de schouw van kleine rode en gesinterde baksteentjes met invulling van de schouwmond met tegeltjes in de Delftse traditie, de 18de-eeuwse kapconstructie is deels bewaard.
- Het muurtje van de voortuin werd na de Eerste Wereldoorlog ontworpen door de Oostendse architecten Charles Pil (1867-1949) en Henri Carbon(1882-1950), onder meer bekend om hun architectuur uit de wederopbouwperiode.

8° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als monument:

De herenwoning van de voormalige brouwerij Rouzée en een deel van de tuinmuren, gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Weststraat 2;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 195E(DEEL).

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een 19de-eeuwse herenwoning in het centrum van Lo, met een markante neo-classicistische bepleistering, aldus vormt het pand een uitzondering binnen het straatbeeld van de historische stad Lo.
- Als zijnde een breed opgevat herenhuis - in casu een brouwerswoning - met de typische structuur van een 19de-eeuwse herenwoning cf. de koetsdoornit met markerende poort met twee vleugels en de uitgewerkte scheibogen met marmerimitatie.
- Als zijnde een breed opgevat burgerhuis met deels bewaarde oude tuinmuren met blinde korfboognissen en uitkragend torentje met nisje.
- Als zijnde een gaaf bewaarde getuige van het gegeven dat een stad als Lo voor de Eerste Wereldoorlog meerdere brouwerijen telde.

9° Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke en historische waarde:

- als monument:

Het samenstel van historische panden, gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Zuidstraat 1-3;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 249/2B(DEEL), 250E(DEEL).

De artistieke waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een samenstel van historische panden die hun oorspronkelijke interieurindeling en -aankleding nog grotendeels bewaren, deze aankleding was oorspronkelijk erg rijkelijk: Zuidstraat nr. 1 - volledig op opkamerniveau - bewaart nog zijn mooi uitgewerkte balkenlagen en de rijkelijke aankleding van de wanden en de schouw, Zuidstraat nr. 3 bewaart zijn balkenlagen en een mooie roodmarmere schouw in Lodewijk XV-stijl.

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een samenstel van historische panden die teruggaan op de 18de eeuw cf. de bouwkenmerken en de muurankers met jaartal "1722" bij Zuidstraat nr. 1, de oorspronkelijke eenheid van de panden is nog bewaard in de plattegrond en in de dakstructuur met bewaarde spanten.
- Als zijnde een samenstel van panden met een erg interessante bouwgeschiedenis: de panden gaan terug op de 18de eeuw cf. jaarankers "1722" en de aanduiding op de Ferrariskaart (1770-1778), gezien Zuidstraat nr. 1 over de hele breedte een opkamer vormt en de haakse uitbouw een gezamenlijk gegeven vormt, is de hypothese dat het oorspronkelijk om één pand ging gerechtvaardigd.
- Het 18de eeuwse karakter van het samenstel komt in het exterieur erg duidelijk naar voor bij Zuidstraat nr. 1 en bij de gemeenschappelijke achterbouw, de voorgevel van nr. 3 vertegenwoordigt dan weer een typische straatgevel uit het begin van de 20ste eeuw met een markerende poortdoornit.
- Het rechter pand (Zuidstraat nr. 1) en de gemeenschappelijke achterbouw bewaart het gave 18de-eeuwse metselwerk (de strekken in de voor- en de achtergevel, de doorgetrokken waterlijsten, aandaken met vlechtingen) en de oorspronkelijke kozijnconstructies.

- Als zijnde een samenstel van historische panden die hun oorspronkelijke interieurindeling en -aankleding nog grotendeels bewaren, deze aankleding is erg rijkelijk (vooral de aankleding van nr. 1, de bewaarde schouw bij nr. 3) en getuigt van het belang van deze panden binnen de historische stad Lo.

10° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en industrieel-archeologische waarde:

- als monument:

Het omweld opperhof met omwalling, boerenhuis, rosmolen, bakhuis, melkhuisje, de stoepen en de toegangspijlers van de hoeve, gelegen te Lo-Reninge (Lo), Kiviethoek 1;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 596D(DEEL), 596E(DEEL).

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een hoeve met een structuur van een omweld opperhof en een niet omweld neerhof, deze structuur is typisch voor de streek cf. aanduiding van een aantal sites op de Ferrariskaart (1770-1778) en meerdere bewaarde sites zowel in Lo als in Pollinkhove.
- Als zijnde een hoeve met boerenhuis en bakhuis die van ca. 1866 dateren en aldus getuigen van de bloei van de landbouwsector in de tweede helft van de 19de eeuw. Ook de toegang tot het opperhof met hekpijlers en melkhuisje, de omvang van het huis en de aanduiding van de naam van de bouwheren en het bouwjaar boven de koetsdoornit getuigen van deze rijkdom.
- Als zijnde een opperhofs-site met een combinatie van een aantal functies zoals woonhuis, bakhuis en rosmolen. Het bakhuis van het eenledige type dateert net als het huis van ca. 1866, in tegenstelling tot de meeste bakhuizen in de streek is het niet losstaand opgesteld. De houten rosmolen dateert van ca. 1879 en is de enig bewaarde op grondgebied Lo-Reninge.
- Als zijnde een opperhofs-site met gaaf bewaarde omwalling rondom met afboording en stoepen van baksteen.
- Als zijnde een boerenhuis met een deels bewaarde interieurindeling en -aankleding, onder meer de koetsdoornit en een aantal schouwen zijn bewaard.

De industrieel-archeologische waarde wordt als volgt omschreven:

- De houten rosmolen dateert van ca. 1879 en is de enig bewaarde op grondgebied Lo-Reninge, het volume, het stijl- en regelwerk op bakstenen voeting en het bakstenen looppad zijn gaaf bewaard.

11° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als monument:

Het boerenhuis en de schuur met geïncorporeerde stalling van de hoeve, gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Kruisstraat 4;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 716F(DEEL).

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een hoeve met een gaaf bewaarde opstelling van losse bestanddelen onder zadeldaken, de combinatie van een volledig bakstenen boerenhuis en een schuur met beplankte langsgevels is typisch voor 18de-eeuwse hoeves in de voormalige Kasselrij Veurne.

- Als zijnde een hoeve met een gaaf bewaard, in kern 18de-eeuws boerenhuis met ruime opkamer onder doorlopende nok. Het grotendeels 18de-eeuws karakter van het huis blijkt onder meer uit het volume met steil zadeldak, de vlechtingen in de rechter zijgevel, en de bewaarde verdiepte kelderopeningen ingevuld met bolkozijnen en houten spijlen. De verzorgde muuropeningen en houtwerk getuigen van een evolutie: de kelder- en opkamervensters met kozijnconstructies zijn deels nog 18de-eeuws, het overige schrijnwerk is 19de-eeuws.
- Als zijnde een boerenhuis met gaaf bewaarde interieurindeling en -aankleding onder meer een schouw met tegeltjes in de Delftse traditie en mooie ruime kelder met witgeschilderd bakstenen gewelf.
- Als zijnde een hoeve met schuur met geïncorporeerde stalling uit de eerste helft van de 19de eeuw, de oorspronkelijke structuur van stijl- en regelwerk van de langse gevels is bewaard bij de achtergevel, de erfgevel daarentegen is in de eerste helft van de 20ste eeuw versteend geworden.

12° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische, sociaal-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

De kapel geflankeerd door lindebomen aan de erfoprit van de hoeve, gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Reningesteenweg + 14;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 611B(DEEL), 611D.

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een kapel gebouwd in de jaren 1870, getuigend van de gewoonte om bij de erftoegang een kapel op te richten, geflankeerd door lindebomen.
- Als zijnde een eenvoudige kapel waarbij met sober materialengebruik (witgekalkte baksteenbouw) toch een zekere graad van versiering wordt bereikt.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een kapel met beschaduwende lindebomen met beeldbepalende ligging in het boomarme broekengebied tussen de Ijzer en de Grote Beverdijkvaart.
- Dit type wegkapellen behoort tot het kwetsbare kleine culturele en historische erfgoed, het is een tastbare getuige van een christelijke devotie en geloofsovertuiging en aldus verbonden met een cultuurhistorische traditie.

De volkskundige waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een kenmerkend voorbeeld van een wegkapel gebouwd op privaat initiatief in de jaren 1870, dit in het kader van een nog steeds levende volksdevotie tot Maria, in casu Onze-Lieve-Vrouw van Troost.
- De bouw van dit type kapelletjes met Mariadevotie bij een erftoegang is typisch voor de tweede helft van de 19de eeuw en het begin van de 20ste eeuw: pas in 1854 werd door paus Pius IX het dogma van de Onbevleete Ontvangenis afgekondigd. De verering van Maria van Lourdes gaat eveneens terug op de jaren 1850.

13° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het omwalde opperhof met het boerenhuis (het hoofdvolume), en het neerhof met schuur, stalling en de soldatenbarak van de hoeve zogenaamd het

"Iepenhof", gelegen te

Lo-Reninge (Lo), Zavelhoek 3;

bekend ten kadaster:

Lo-Reninge, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 755G(DEEL), 756B(DEEL).

De historische, in casu ook architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een hoeve met een omwald opperhof en een niet omwald neerhof, een structuur die de belangrijkheid van de site aangeeft. Deze structuur is alsdusdanig reeds aangegeven op de Ferrariskaart (1770-1778), doch is wellicht veel ouder.
- Als zijnde een hoeve met een nog volledig omwald opperhof en een niet omwald neerhof, en op deze manier representatief voor een hoevetype dat veelvuldig voorkwam in de streek.
- Als zijnde een hoeve met een imposant boerenhuis op het opperhof, het laatgotische hooghuis markeert het volume - twee bouwlagen boven de kelder - en gaat terug tot de 15de of de 16de eeuw. Typisch voor de laatgotiek is dat de vensters gevat zijn in een erg verzorgde geprofileerde tudorboog- of steekboognis (zogenaamde Brugse travee). De puntgevels van het hooghuis, en vooral de vrijstaande linker zijgevel, hebben een erg verzorgd baksteenmetselwerk met aandaken en vlechtingen en een uitgewerkt topstuk. De centrale Brugse travee wordt geflankeerd door een brede en een smalle steunbeer.
- De interieurindeling en -aankleding van het boerenhuis is gaaf bewaard cf. de balkenlagen met moerbalken en kinderbalken en de eenvoudige schouwen. De moerbalken van het lager huisgedeelte zijn rijkelijk uitgewerkt met ontdubbelde balksloffen met tandlijstmotief. Ook de grote tweeledige gewelfde kelder is bewaard.
- Als zijnde een neerhof met een typische opstelling van de nutsgebouwen, links de dwarsschuur, en rechts, evenwijdig ermee, de stalling. De schuur bewaart zijn imposant volume en de kapconstructie. De stalling heeft een oudere kern (begin 19de eeuw) en werd ca. 1894 uitgebreid. Dit volume wordt onder meer getypeerd door een tudorbogige staldeur en een heiligennisje (achtergevel) en het jaartal "1894" in baksteenkoppen in de rechter zijgevel, eind 19de eeuw een typische manier om een bouwjaar aan te geven.

De historische, in casu ook militair-historische waarde wordt als volgt omschreven:

- De oorlogsbarak op het neerhof getuigt van de geschiedenis van het "Iepenhof" tijdens de Eerste Wereldoorlog, de oorlogsbarak getuigt van de militaire organisatie van het Belgische leger in het kantonement Lo-Pollinkhove. Ze werd wellicht gebouwd vanaf mei 1917 toen het effectief van de Belgische manschappen aan het front werd verminderd.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- De oorlogsbarak op het "Iepenhof" vormt een unieke getuigenis van hoe het leven van de soldaten die met "halve rust" achter het front waren werd georganiseerd.
- De oorlogsbarak op het "Iepenhof" vormt een belangrijk en typologisch uitzonderlijk relict van de Eerste Wereldoorlog in de Westhoek.

Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

27 MEI 2005

Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

A handwritten signature in black ink, consisting of a long horizontal line that curves upwards at the right end.

Dirk VAN MECHELEN